

steren. De Vanskeligheder, der optaarner sig for ham, vilde vistnok ellers ikke have vist sig. Det ser underligt ud, at han for Eksempel ikke kunde tænke sig, hvorledes Lærerne skulde lønnes for disse 5 Maaneder. Han har spekuleret dybt over, om de burde have Løn for 12 Maaneder eller 10 eller muligvis kun for de 5 Maaneder, de arbejder i. En Forstander, der faar alle disse Betæneligheder at plages med i et saadant Tilfælde, og som tynges ned af dem, saa han ikke kan se nogen Udvej, er efter mit Skøn et saa upraktisk Menneske, at han ikke egner sig til at være Forstander — jeg beklager at skulle bruge et saa stærkt Udtryk —, og at Ministeriet er, synes jeg, meget daarligt tjent med at have ham som Chef for en af sine Institutioner. Jeg skal saa blot for Fuldstændighedens Skyld tilføje, at der tre Gange, og een Gang i den nuværende Forstanders Tid, har været afholdt et Kursus paa 6 Maaneder. Der har han altsaa kunnet finde ud af at faa Lærere til det og faa beregnet Lønnen. Hvad de fik, ved jeg ikke, om de har faaet for 12 eller 10 Maaneder eller maaske kun for 6.

Jeg kan nøjes med disse Bemærkninger.

Kirkeministeren (*Bruun-Rasmussen*):

Flere ærede Medlemmer af dette høje Ting har rettet en Forespørgsel til mig angaaende Fortsættelsen af Arbejderne i Ribe St. Catharinæ Kirke. Jeg er meget glad ved at faa Lejlighed til at udtale mig om denne Sag her, idet den Omstændighed, at der paa Forslaget til Finansloven for 1928—29 ikke er optaget nogen Bevilling til dette Arbejde, kunde udtydes, som om det var min Hensigt at standse Arbejdet. Det er paa ingen Maade Tilfældet. Paa Finansloven for indeværende Aar er der bevilget et Beløb paa 52 250 Kr. Om dette Beløb siges det, at det er Resttilskuddet i dette Øjemed. Ved en personlig Undersøgelse af Kirken og Klosteret, som jeg foretog kort Tid efter, at jeg var blevet Minister, kom jeg til den Erkendelse, at det ikke vil være muligt at standse Arbejdet paa dets nuværende Trin. Efter Forslaget til den Bevilling, der findes paa den nuværende Finanslov, var det Hensigten at gøre Kirken færdig i det ydre og derefter standse saavel for Kirkens som for Klosterets Vedkommende. Hvad nu Kirken angaar, skal jeg straks bemærke, at den er en selvejende Institution, og at den er Sognkirke. Menigheden har et utvivlsomt Krav paa at faa Kirken tilbage til kirke-

ligt Brug, og der kan naturligvis ikke være Tale om en Anvendelse som den af det ærede Medlem Hr. Sundbo foreslaaede. Det forventes ogsaa af Menighedsraadet og utvivlsomt med fuldkommen Ret, at de faar deres Kirke tilbage. Det er da nødvendigt at fortsætte Arbejdet paa Kirken, og det er nu min Tanke til anden Behandling af Finanslovsforslaget at stille Forslag om at gøre Arbejdet færdigt. Det drejer sig om at færdiggøre det Indre af Kirken samt om Inventaret, og det drejer sig for Klosterets Vedkommende ogsaa at bringe Sagen til en foreløbig Afslutning. Med Hensyn til Klosteret er Forholdet dette, at Vestfløjen væsentlig er fuldført, Østomgangens Istandsættelse er paabegyndt, derimod er Sydfløjen urørt, og der er ikke gjort nogen Begyndelse paa den projekterede Opførelse af en Østfløj. Jeg gør opmærksom paa, at som Klosteret staar som en ufærdiggjort Bygning, kan det ikke forblive allerede under Hensyn til, at det afgiver Hjem for en Kreds af Damer, der, saa længe Restaureringsarbejderne har staaet paa, har maattet flytte sammen. De har Krav paa at faa deres Hjem tilbage. Paa den anden Side nødsager naturligvis den nuværende finansielle Situation til at vise en Del Resignation, og det er min Tanke at stille Forslag om en Bevilling til en foreløbig Afslutning af Arbejdet paa Klosteret. Jeg har anmodet det særlige Syn i Forbindelse med tilkaldte Haandværkere om at gennemgaa Bygningen og Arbejdet, at give Indberetning om den nuværende Tilstand og stille Forslag til de Arbejder, der vil være nødvendige, for at Kirken kan afleveres til Menigheden og Klosteret til Klosterets Direktion til Brug i Overensstemmelse med Bygningens Øjemed. Denne Undersøgelse har lige fundet Sted, og jeg haaber, som sagt, at der kan foreligge Forslag til anden Behandling, der giver Udtryk for de Tanker, jeg her har fremsat.

Hvad Spørgsmaalet om Reguleringen af Pladsen om St. Catharinæ Kirke angaar, ligger Sagen saaledes, at der i Februar 1926 indgik til Kirkeministeriet et Andragende om at faa Pladsen reguleret. Sagen blev undersøgt og nærmere oplyst. Man fik bl. a. at vide, hvem Pladsen tilhørte; man fik at vide, at i hvert Fald en Del af det Areal, der skulde danne Pladsen i dens nye Skikkelse, tilhørte Byen. Der har saa været ført Forhandling med Byraadet, som har erklæret sig villigt til at yde 25 pCt. af Udgifterne — det blev, saa vidt jeg husker, ogsaa nævnt af det ærede Med-